

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Beata Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2016 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S. A. z siedzibą w W.

przeciwko M. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda Banku (...) S.

A. z siedzibą w W. kwotę 38004,37 zł. (trzydziestu ośmiu tysięcy czterech złotych

i trzydziestu siedmiu groszy) z odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych

za opóźnienie od kwoty 39438,64 zł. (trzydziestu dziewięciu tysięcy czterystu trzydziestu

ośmiu złotych i sześćdziesięciu czterech groszy) od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 22

czerwca 2016 r. i z odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za

opóźnienie od kwoty 37938,64 zł. (trzydziestu siedmiu tysięcy dziewięciuset trzydziestu

ośmiu złotych i sześćdziesięciu czterech groszy) od dnia 23 czerwca 2016 r. do dnia

zapłaty.

2. umarza postępowanie w pozostałej części.

3. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powoda Banku (...) S.

A. z siedzibą w W. kwotę 5800 (pięciu tysięcy ośmiuset) zł. z tytułu zwrotu

kosztów procesu, w tym kwotę 4800 (czterech tysięcy ośmiuset) zł. z tytułu zwrotu

kosztów zastępstwa procesowego.

I C 86/16 **Uzasadnienie.**

Pełnomocnik powoda Banku (...) S. A. z siedzibą w W. w pozwie z dnia 15 stycznia 2016 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. J. na rzecz powoda kwoty 39438,64 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty i kwoty 65,73 zł. z tytułu odsetek karnych oraz o zasądzenie kwoty 494 zł. z tytułu zwrotu kosztów sądowych, kwoty 7200 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwoty 6,18 zł. z tytułu zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności. W uzasadnieniu żądania pozwu pełnomocnik powoda podniósł, pozwany wystąpił do powoda z wnioskiem o udzielenie kredytu. W związku z zaakceptowaniem przez Powoda wniosku oraz pozytywnym wynikiem procesu weryfikacji strony w dniu 27 kwietnia 2015 r. zawarły umowę kredytu nr (...). W związku z powyższym pozwany zobowiązany był do dokonywania w okresie objętym umową spłaty rat kredytu wraz z odsetkami w miesięcznych ratach na rachunek bankowy do obsługi umowy w terminach i kwotach określonych w umowie. Pomimo ciężącego na pozwanym obowiązku nie wywiązywał się on z postanowień zawartej umowy - nie dokonywał płatności w ustalonych kwotach i terminach. Z powodu braku płatności ze strony pozwanego, powód był - zgodnie z umową - uprawniony do jej wypowiedzenia, co też uczynił, wzywając pozwanego do spłaty całej pozostałej do zapłaty kwoty zadłużenia, wskazując iż brak zapłaty będzie skutkować postawieniem w stan wymagalności całej kwoty zadłużenia i spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo skierowane do pozwanego pozostawało bez odpowiedzi, w związku z czym powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych potwierdzający wysokość wymagalnego zadłużenia pozwanego na dzień jego wystawienia. Pozwany nie dokonał spłaty mimo otrzymanego wezwania do zapłaty, w związku z czym konieczne stało się dochodzenie przez stronę powodową zapłaty przed sądem. Pełnomocnik powoda podniósł, że na dochodzone przez powoda roszczenie składają się: kwota niespłaconego kapitału w wysokości 39438,64 zł. i kwota niespłaconych odsetek karnych - 65,73 zł. Pełnomocnik powoda podniósł także, że powód dochodzi odsetek od kwoty kapitału w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 10%. (k. 1 – 5).

Pozwany M. J. na rozprawie w dniu 20 maja 2016 r. oświadczył, że wpłacił już część pieniędzy – kwotę 1500 zł. na poczet dochodzonej kwoty, a do końca maja 2016 r. wpłaci kolejne 1500 zł. Oświadczył ponadto, że czerwcem 2016 r. będzie w stanie wpłacić 3000 zł., a lipcu i sierpniu 2016 r. kolejne 3000 zł., tak że – jego zdaniem - na koniec września 2016 r., a może nawet już w lipcu 2016 r., cała suma zadłużenia będzie uiszczona. (k. 40). W piśmie procesowym z dnia 03 czerwca 2016 r. pozwany wniósł o rozłożenie jego zadłużenia wobec powoda na raty w kwotach po 1500 zł. miesięcznie oświadczając, że jego sytuacja finansowa uległa pogorszeniu poprzez działanie na niekorzyść jego firmy przez inną firmę, z którą współpracował, w związku z czym toczy się postępowanie o odszkodowanie i zwrot pieniędzy na kwotę 200000 zł. w świeckiej prokuraturze. Podał on również, że w maju 2016 r. wpłacił on na poczet zadłużenia w powodowym banku kwotę 1500 zł. i chciałby co miesiąc płacić raty w takiej kwocie do dnia 25-go każdego miesiąca. (k. 41).

Pełnomocnik powoda w kolejnym piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2016 r., w związku z dokonaną wpłatą przez pozwanego po dniu wniesienia powództwa, t. j. w dniu 22.06.2016 r., cofnął powództwo o kwotę w wysokości 1500 zł. i wniósł o umorzenie postępowania w tym zakresie. Jednocześnie sprecyzował on żądanie pozwu oświadczając, że powód dochodzi dalszych odsetek: od kwoty w wysokości 39438,64 zł. od dnia 01.01.2016 r. do 22.06.2016 r. w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty w wysokości 37938,64 zł. od dnia 23.06.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Dodatkowo pełnomocnik powoda wskazał, że potwierdzenie dokonanej wpłaty w dniu 20.05.2016 r., przedłożone Sądowi przez pozwanego, nie dotyczy kredytu, z którego to powód dochodzi swego roszczenia w niniejszej sprawie, lecz zobowiązania pozwanego z innego tytułu. Ponadto pełnomocnik pozwanego podniósł, że strony niniejszego sporu w dniu 27.04.2015r. zawarły umowę kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny numer (...). Zgodnie z postanowieniami umowy zawartej na wniosek pozwanego, powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 49929,92 zł. (zgodnie z §1 umowy kredytu). Pozwany zobowiązał się do dokonywania spłaty kredytu w równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych w terminach określonych w harmonogramie spłat. Pozwany nie wywiązywał się ze swych zobowiązań, nie dokonywał spłaty kredytu. W związku z powyższym Powód wypowiedział Pozwanemu umowę kredytu wzywając jednocześnie do spłaty wymagalnego zadłużenia w terminie 7 dni. Pozwany nie dokonał spłaty wymagalnego zadłużenia, zatem Powód postawił w stan wymagalności swe roszczenie. Pełnomocnik powoda oświadczył, że podejmował kilkukrotne próby kontaktu telefonicznego z pozwanym, t. j. m. in. w dniu 14.12.2015

r., 29.12.2015 r., 16.02.2016 r. i 23.06.2016 r., mające na celu polubowne zakończenie niniejszego sporu, a tym samym nie dążąc do wniesienia powództwa do Sądu. Pozwany nie wykazywał chęci polubownego zakończenia sporu, nie zobowiązał się do spłaty zadłużenia w ratach, co więcej - nie wskazał w jakiej wysokości byłby wstanie spłacać zadłużenie. Wobec powyższego pełnomocnik powoda w celu ochrony roszczenia powoda wystąpił na drogę sądową i w dniu 15.01.2016 r. wniósł powództwo do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie żądając od pozwanego zapłaty dochodzonego roszczenia. Pełnomocnik powoda, ustosunkowując się do wniosku pozwanego o rozłożenie zadłużenia na raty, wskazał, że pozwany w żaden sensowny sposób nie potwierdził swego żądania, który wykazywałby szczególnie uzasadnione wypadki wykazujące zasadność rozłożenia zadłużenia na raty. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.12.2013 r. (sygn. akt II PK 70/13) wskazuje, iż „wyrażonej w art. 6 k.c. reguły rozkładu ciężaru dowodu nie można rozumieć w ten sposób, że zawsze, bez względu na okoliczności sprawy, obowiązek dowodzenia wszelkich faktów o zasadniczym dla rozstrzygnięcia sporu znaczeniu spoczywa na stronie powodowej. Jeżeli powód wykazał wystąpienie faktów przemawiających za słusnością dochodzonego roszczenia, wówczas to pozwanego obarcza ciężar udowodnienia ekscypcji i okoliczności uzasadniających jego zdaniem oddalenie powództwa." Należy, zdaniem strony powodowej, z całą stanowczością podkreślić, iż pozwany nie wskazał wiarygodnych dowodów na poparcie swego żądania, a ponadto pozwany nie udowodnił faktu znajdowania się w wyjątkowo trudnej sytuacji życiowej, który mógłby stanowić szczególnie uzasadniony przypadek. Podkreślił on również, iż - co prawda - art. 320 k. p. c. daje uprawnienie Sądowi do rozłożenia zadłużenia na raty w szczególnie uzasadnionych wypadkach, jednak trzeba mieć na uwadze słuszenie ugruntowany pogląd orzecznictwa, iż „ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k. p. c. nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Dlatego też rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela" (wyrok SA Łódź sygn. akt IACa 487/15). Pełnomocnik powoda oświadczył także, iż powód nie daje wiary twierdzeniom pozwanego o zobowiązaniu się do comiesięcznych wpłat, bowiem od dnia wniesienia pozwu do dnia sporządzenia pisma procesowego pozwany dokonał na poczet kredytu dotyczącego niniejszej sprawy jednej wpłaty w wysokości 1500 zł. Co więcej, pozwany w zasadzie od początku zawarcia umowy kredytu, nie wywiązywał się z jej zobowiązań, co też wykazuje przedłożona historia zadłużenia, pozwany dokonywał płatności wedle swego uznania, nie bacząc na terminarz wpłat i warunki umowne. Dodatkowo, pomimo rzekomych problemów finansowych, nie wnioskował ani do powoda ani do jego pełnomocnika o restrukturyzację zadłużenia. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, powód nie dał wiary twierdzeniom pozwanego i wskazał również, że rozłożenie zadłużenia na raty pozbawiłoby powoda odsetek od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W związku z powyższym nie można – zdaniem pełnomocnika powoda - uznać, iż powód nie poniósłby żadnych strat, tym bardziej, iż powód usiłował zakończyć spór na drodze polubownej. Należy, zdaniem pełnomocnika powoda, zauważyć też, że bank jest podmiotem gospodarczym, którego przedmiotem działalności jest świadczenie usług bankowych, do których zalicza się min. udzielanie kredytów. Banki prowadzą w/w działalność w celu osiągnięcia zysku. Powód w wykonywaniu swojej działalności kieruje zaufaniem do swoich kontrahentów i dochowuje należytej staranności w wykonywaniu własnych zobowiązań, w związku z czym tego samego oczekuje od drugiej strony umowy. (k. 50 – 52).

O częściowym cofnięciu pozwu Sąd powiadomił pozwanego, zobowiązując go do złożenia – w terminie 14 dni – oświadczenia, czy wyraża zgodę na częściowe cofnięcie pozwu i czy wnosi o przyznanie ewentualnych kosztów dotyczących cofniętej części pozwu, pouczając pozwanego, iż w razie braku odpowiedzi w określonym terminie Sąd uzna, że pozwany wyraża zgodę na częściowe cofnięcie pozwu. (k. 59 i 61). Pozwany M. J. w określonym terminie nie ustosunkował się co do częściowego cofnięcia pozwu przez stronę powodową.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Bank (...) S. A. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym M. J. w dniu 27 kwietnia 2015 r. umowę kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny nr (...), na mocy której w/w Bank udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 49929,92 zł. Oprocentowanie tego kredytu, zgodnie z § 5 i § 6 ust. 1 w/w umowy, w całym okresie kredytowania było stałe i wynosiło 9,99% w skali rocznej. Zgodnie z § 25 pkt 1 w/w umowy, w przypadku uchybienia przez kredytobiorcę

postanowieniom dotyczącym zasad i terminów spłaty (...) bankowi (...) przysługują z tytułu niespłaconego w terminie kredytu odsetki za opóźnienie spłaty, naliczane według stopy procentowej w wysokości określonej w § 26 umowy, zgodnie z którym od niespłaconego kredytu w terminach płatności poszczególnych rat lub w terminie określonym w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy Bank (...) pobiera podwyższone odsetki w wysokości 1,5-krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, nie wyższej jednak niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

(dowód: umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 27.04.2015 r.

nr (...) – k. 17 – 22)

Z dniem 30 kwietnia 2015 r. Bank (...) S. A z siedzibą w W. zmienił nazwę na Bank (...) S. A. z siedzibą w W..

(dowód: odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców KRS – k - 24 – 34)

Pozwany M. J. nie dokonywał jednak spłaty kredytu w uzgodnionych w w/w umowie kredytowej kwotach i terminach, w związku z tym Bank wypowiedział pozwanemu w/w umowę kredytową.

(okoliczność niesporna)

Według stanu na dzień 31 grudnia 2015 r. pozwany M. J. zalegał ze spłatą na rzecz powodowego Banku - z tytułu spłaty kredytu udzielonego mu na podstawie w/w umowy kredytowej - na kwotę 39438,64 zł. z tytułu niespłaconego kapitału i na kwotę 65,73 zł. tytułem podwyższonych odsetek karnych.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) – k. 14,

historia zadłużenia na rachunku pozwanego – k. 47 - 48)

W trakcie trwania procesu w niniejszej sprawie pozwany w dniu 22 czerwca 2016 r. dokonał wpłaty na rachunek powodowej Spółki - na poczet spłaty zaległego kapitału wynikającego z w/w umowy – kwoty 1500 zł.

(okoliczność niesporna)

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie przedłożonych przez stronę powodową dokumentów takich jak: umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny z dnia 27.04.2015 r. nr (...) (k. 17 – 22), odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców KRS dotyczący powodowego Banku (k - 24 – 34), wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) (k. 14) i historia zadłużenia na rachunku pozwanego (k. 47 – 48), które to dokumenty uznał za wiarygodne, ponieważ ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Zgodnie z treścią w/w umowy kredytowej pozwany obowiązany był dokonywać spłaty udzielonego mu kredytu w ustalonych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, uwzględniających oprocentowanie udzielonego kredytu w wysokości 9,99% w skali rocznej, w terminach określonych w tej umowie, czego jednak nie dokonywał. Wobec wypowiedzenia mu z tej przyczyny w/w umowy kredytowej przez powodowy Bank, stosownie do jej § 26, od niespłaconego kredytu w terminach płatności poszczególnych rat lub w terminie określonym w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy powodowemu Bankowi przysługują od pozwanego podwyższone odsetki w wysokości 1,5-krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, nie wyższej jednak niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Zgodnie z art. 481 § 1 k. c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie do § 2 tego artykułu, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. W

myśl § 2¹ w/w artykułu, maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie), a w przypadku gdy wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie to – stosownie do § 2² w/w artykułu - należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (M. P. z 2016 r., poz. 47), poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

W myśl art. 320 k. p. c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Sąd, rozpoznając niniejszą sprawę, nie dopatrył się występowania w niej szczególnie uzasadnionych okoliczności, które przemawiałyby za rozłożeniem na raty dochodzonego przez powodowy Bank od pozwanego roszczenia i dlatego nie uwzględnił - w wydanym wyroku - wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

Mając powyższe na uwadze, uwzględniając zapłatę przez pozwanego w trakcie procesu na rzecz powódki kwoty 1500 zł. i spowodowane tym częściowe cofnięcie pozwu przez stronę powodową, oraz fakt, że wysokość ustalonych w w/w umowie kredytowej podwyższonych odsetek w wysokości 1,5-krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu jest wyższa od wysokości odsetek maksymalnych, Sąd - w punkcie 1 wyroku - zasądził od pozwanego M. J. na rzecz powoda Banku (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 38004,37 zł. z odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 39438,64 zł. od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia 22 czerwca 2016 r. i z odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 37938,64 zł. od dnia 23 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

W punkcie 2 wyroku Sąd – w myśl art. 355 § 1 k. p. c. - umorzył postępowanie w części, w której strona powodowa skutecznie cofnęła pozew.

W punkcie 3 wyroku Sąd rozstrzygnął – zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 k. p. c. w zw. z art. 99 k. p. c. - o kosztach procesu, zasądzając od pozwanego M. J. na rzecz powoda Banku (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 5800 zł. z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4800 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia w niniejszej sprawie pozwu) i kwotę 1000 zł. z tytułu zwrotu uiszczonej przez stronę powodową opłaty sądowej. W ocenie Sądu, niewielki stosunkowo nakład pracy włożony w prowadzenie niniejszej sprawy przez pełnomocnika powódki, nie uzasadnia przyznania pełnomocnikowi powódki - z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – kwoty przewyższającej przewidzianą w w/w rozporządzeniu stawkę minimalną. Sąd również nie zasądził od pozwanego na rzecz powódki z tytułu zwrotu kosztów procesu żądanej w pozwie kwoty 6,18 zł. z tytułu zwrotu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności, ponieważ strona powodowa nie wykazała poniesienia tego wydatku.